„Јас, по тебе, изговорив четири зборови – по трипати – кои, ако се споредат со сè што го кажа од утринава, тие ќе натежнат

Мајката на верниците, Џувејрија – Аллах нека е задоволен со неа – раскажува дека Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, едно утро – по клањање на сабахскиот намаз – излегол од нејзиниот дом, а таа сè уште седеше на местото каде што обично клањаше. Подоцна, кога веќе изгреа Сонцето и дел од денот помина, се врати кај неа – а таа уште беше на истото место. Па ѝ рече: „Сè уште си на истото место на кое те оставив?“ Таа одговори: „Да.“ Тогаш тој рече: „Јас, по тебе, изговорив четири зборови – по трипати – кои, ако се споредат со сè што го кажа од утринава, тие ќе натежнат: ‚Славен и фален нека е Аллах – онолку колку што е бројот на Неговите созданија, и онолку колку што е Неговото задоволство, и колку што е тежината на Неговиот Арш, и колку што е количината на мастилото со кое се испишуваат Неговите зборови.‘“ (Субханаллахи ве бихамдихи, адеде халкихи, ве рида нефсихи, ве зинете Аршихи, ве мидаде келиматихи)

[صحيح] [رواه مسلم]

Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, излезе од куќата на својата сопруга – мајката на верниците Џувејрија, Аллах нека е задоволен со неа – на самиот почеток од денот, по клањањето на сабахскиот намаз, додека таа седеше на своето место на кое обично клањаше. Кога се врати подоцна, околу времето на духа, ја најде како сè уште седи на истото место, па ѝ рече: „Сè уште си во истата состојба во која те оставив?“ Таа одговори: „Да.“ Тогаш Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, рече: „Јас, после тебе, изговорив четири реченици – по трипати – и ако се споредат со сè што ти го изговори додека седеше овде, тие ќе натежнат во награда.“ „Славен“ – чист од секој недостаток. „И фален нека е Аллах“ – затоа што Нему му припаѓа секоја убава пофалба и благодарност, а Тој е Оној што нè упатил кон тоа. „Онолку колку што е бројот на Неговите созданија“ – односно: онолку многу колку што само Аллах ги знае и може да ги изброи. „Колку што е Неговото задоволство“ – односно: онолку колку што Го задоволуваат Неговите робови, а тоа е нешто што не може да се измери. „Колку што е тежината на Неговиот Арш“ – бидејќи Аршот е најголемото и најтешкото од сите созданија. „И онолку колку што е количината на мастилото со кое се испишуваат Неговите зборови“ – бидејќи Аллаховите зборови се бескрајни и неисцрпни. Оваа дова ги опфаќа сите три аспекти: – бројноста (бројот на созданијата), – вредноста и возвишеноста (Неговото задоволство), – величината и тежината (тежината на Аршот), а спомнувањето на „мастилото на Неговите зборови“ го заокружува значењето – укажувајќи на тоа дека Аллаховите зборови немаат крај, ни во број, ни во содржина, ни во обем.

